

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.5.3.
SEC(2011) 541 végleges

A BIZOTTSÁG SZERVEZETI EGYSÉGEINEK MUNKADOKUMENTUMA

A HATÁSVIZSGÁLAT ÖSSZEFOGLALÁSA

Accompanying document to the

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

**Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig
teljesítendő uniós stratégia**

{COM(2011) 244 végleges}
{SEC(2011) 540 végleges}

1. BEVEZETÉS

2010 márciusában az Európai Tanács a biológiai sokféleség tekintetében új, nagyra törő kiemelt célt fogadott el a 2010. évi cél felváltására, amely arra szólít fel, hogy a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlását 2020-ig meg kell állítani, valamint hogy állapotukat a lehetőségekhez mérten helyre kell állítani, és ezzel együtt fokozni kell az Unió hozzájárulását a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzésére tett erőfeszítésekhez.

A biológiai sokféleségre vonatkozó aktuális politikai keret nem teszi lehetővé, hogy az Unió elérje a 2020-ig kitűzött kiemelt célt. A Tanács ezért felkérte a Bizottságot egy olyan új stratégia kidolgozására, amely célokat, valamint a megvalósításukhoz szükséges, véghezvihető és költséghatékony intézkedéseket és fellépéseket határoz meg. A Tanács azt kérte, hogy a stratégia tükrözze a Biológiai Sokféleség Egyezmény aláíró feleinek 2010 októberében Nagojában (Japán) megrendezett tizedik konferenciája keretében tartott ülésen elért eredményeket, és hogy az ülést követően mielőbb készüljön el a stratégia.

2. PROBLÉMAMEGHATÁROZÁS

Az EU 2010-es biodiverzitási állapotfelmérése szerint a vizsgált élőhelyek mindössze 17%-ának kedvező a védettségi helyzete, és az állatfajoknak akár 25%-át is a kihalás veszélye fenyegeti az Európai Unióban. Az ökoszisztéma-szolgáltatások többsége már nem képes a számos gazdasági tevékenységet támogató alapvető szolgáltatásokat, például a haszonnövények beporzását, a tiszta levegőt és vizet, valamint az árvizek és a talajerózió megfékezését optimális színvonalon és mennyiségben biztosítani.

Európa biológiai sokféleségét továbbra is súlyosan veszélyezteti az élőhelyeknek a földhasználat megváltozása és a földterületek elaprózódása miatti csökkenése, továbbá a szennyezés, az erőforrások túlzott kiaknázása, illetve fenntarthatatlan hasznosítása, valamint az invazív fajok és az éghajlatváltozás, és ezek állandósult vagy növekvő mértékű terhelést jelentenek. Globális szinten hasonló a helyzet. A terhelést erősítik például a polgárok demográfiai és kulturális, illetve életmódbeli választásaihoz, az egészségtelen piaci folyamatokhoz, valamint a gazdaság szerkezetéhez, méretéhez és növekedéséhez kapcsolódó közvetett befolyásoló tényezők.

A biológiai sokféleség romlása és csökkenése jelentős környezeti, gazdasági és társadalmi következményekkel jár mind az Unión belül, mind globális szinten. A folyóparti vizes élőhelyek pusztulása például szélesebb értelemben véve a társadalomra is kihatással van, hiszen a terület kevésbé képes az árvízvédelmi szolgáltatás biztosítására, csökken víztisztítási képessége, kevesebb jóléti és szabadidős szolgáltatást tud nyújtani, és kevesebb szemet tud megkötni. Egyes gazdasági ágazatok különösen érintettek, mivel közvetlenül vagy közvetve a biológiai sokféleségtől és az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól függenek. A biológiai sokféleség csökkenése kihatással van a foglalkoztatásra is, hiszen Európában minden hatodik munkahely valamilyen módon – akár közvetlenül, akár közvetetten – a környezethez és a biológiai sokféleséghez kapcsolódik. A biológiai sokféleség csökkenése számos, a lakosság egészségének megőrzéséhez elengedhetetlen ökoszisztéma-szolgáltatás nyújtását is korlátozza, az élelmiszer- és ivóvízellátástól a tiszta levegőig és a gyógyszerekig. Jelentős

mértékben befolyásolja továbbá az Unió területi kohézióját, ugyanis a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák számos európai régió társadalmi szerkezetét és identitását erősítik.

Ez a dokumentum olyan intézkedésekre tesz javaslatot, amelyekkel az Unió a legtöbb hozzáadott értéket teremti meg és ahol a legnagyobb befolyással bír. Nyilvánvaló azonban, hogy összehangolt tagállami szintű fellépés nélkül ezek nem lesznek hatékonyak a biológiai sokféleség csökkenésének megállítására irányuló cél megvalósításához. A 2020-ig teljesítendő kiemelt cél megvalósításának sikere a szubszidiaritás elvével összhangban hozott uniós, nemzeti, regionális, illetve helyi intézkedések összességétől függ. Előfordulhat, hogy tagállamonként és régióként eltérő intézkedésekre lesz szükség.

3. CÉLKITŰZÉSEK ÉS CÉLOK

Az általános célkitűzés a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós cél és annak három alkotóeleme. A 2020-ig teljesítendő kiemelt cél elérése a 2050-re vonatkozó jövőképből meghatározott célkitűzés megvalósítása felé tett közbenső lépésnek, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő globális cél megvalósítására tett uniós kötelezettségvállalás eszközének is minősül.

A stratégia konkrét célkitűzéseket határoz meg, figyelembe véve azokat a tényezőket, amelyek az Unió kudarcához vezettek a 2010. évre kitűzött céljának elérése esetében, és figyelembe véve annak szükségességét, hogy tükröződjenek a Biológiai Sokféleség Egyezmény aláíró feleinek 10. konferenciáján elfogadott, biológiai sokféleséggel kapcsolatos globális célok. A meglévő uniós szakpolitika és jogszabályok értékelése azt mutatja, hogy a biológiai sokféleség csökkenését közvetlenül befolyásoló tényezők közül kettő – az éghajlatváltozás és a szennyezés – terén nem mutatkoznak komolyabb szakpolitikai hiányosságok. A földhasználat megváltozása, az erőforrások túlzott kiaknázása, illetve fenntarthatatlan hasznosítása, valamint az invazív idegen fajok esetében azonban számottevő hiányosságok tapasztalhatók. Ezért három egyedi célkitűzés kifejezetten ezeknek a befolyásoló tényezőknek a kezelésére összpontosít. A fennmaradó három egyedi célkitűzés a 2050-re vonatkozó elképzelésre és a 2020-ra vonatkozó azon kiemelt célra reagál, amely szerint a biológiai sokféleséget és az ökoszisztéma-szolgáltatásokat az Unión belül (a védett területek Natura 2000 hálózatán belül és kívül), valamint globális szinten is fenn kell tartani és javítani kell.

A hatásvizsgálat az operatív célok és a különböző szintű törekvések lehetőségeit mérlegelte annak alapján, hogy 2020-ig az állapotfelmérésre építve mennyire hatékonyan lehet teljesíteni az átfogó célt és elképzelést. Hat operatív cél került rögzítésre (1. táblázat).

Általános célkitűzések	Konkrét célkitűzések	Operatív célok
A biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlásának megállítása az	A madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv teljes körű végrehajtása	1. cél – Az uniós természetvédelmi jogszabályok hatálya alá tartozó valamennyi faj és élőhely helyzete romlásának megállítása, valamint helyzetük számottevő és mérhető javítása annak érdekében, hogy 2020-ra az aktuális értékelésekhez viszonyítva (i) az élőhelyvédelmi irányelv értelmében végzett, 100%-kal több élőhely-értékelés és 50%-kal több fajértékelés jobb védettségi helyzetet; és (ii) a madárvédelmi irányelv értelmében végzett, 50%-kal több fajértékelés stabil és jobb helyzetet tükrözzön.

Európai Unióban 2020-ig	A biológiai sokféleség fenntartásában és javításában a mezőgazdaság és az erdészet szerepének növelése *	<p>3a. cél – 2020-ra maximalizálni kell azoknak a mezőgazdasági célra hasznosított földterületeknek (legelőknak, szántóföldeknek és állandó kultúráknak) az arányát, amelyek a közös agrárpolitika biológiai sokféleséggel kapcsolatos intézkedéseinek hatálya alá tartoznak a biológiai sokféleség megőrzése érdekében, továbbá azért, hogy mérhető javulás(*) következzen be a mezőgazdaságtól függő, illetve általa érintett fajok és élőhelyek védeltségi helyzetében, valamint a 2010. évi uniós állapotfelméréshez képest az ökoszisztéma-szolgáltatásokban, és ezáltal elő kell segíteni a fenntartható gazdálkodást.</p> <p>3b. cél – 2020-ig a fenntartható erdőgazdálkodással összhangban erdőgazdálkodási tervek¹, illetve azokkal egyenértékű eszközök legyenek hatályban valamennyi köztulajdonban lévő vagy egy bizonyos (a tagállamok vagy a régiók által meghatározott és vidékfejlesztési programjukban rögzített) méretet(**) meghaladó, az Unió vidékfejlesztési politikája keretében finanszírozott erdőgazdaságra vonatkozóan, azért, hogy mérhető javulás(*) következzen be az erdőgazdálkodástól függő, illetve általa érintett fajok és élőhelyek védeltségi helyzetében, valamint a 2010. évi uniós állapotfelméréshez képest az ökoszisztéma-szolgáltatásokban.</p> <p>(*) A javulást mindkét rész cél esetében az 1. cél keretében az uniós jelentőségű fajok és élőhelyek védeltségi helyzete, illetőleg a 2. cél keretében a romlásnak indult ökoszisztémák helyreállítása esetében számszerűsített javuláshoz viszonyítva kell mérni.</p> <p>(**) A kisebb erdőgazdaságok esetében a tagállamok további módokon is ösztönözhetik a fenntartható erdőgazdálkodással összhangban lévő gazdálkodási tervek, illetve azokkal egyenértékű eszközök alkalmazását.</p>
	A halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának biztosítása	4. cél – 2015-ig el kell érni a legnagyobb fenntartható hozamot (Maximum Sustainable Yield; MSY) ² . Az életkor és a méret szerinti megosztás tekintetében egészséges állományú populációk elérése halászati gazdálkodás révén, más állományokra, fajokra és ökoszisztémákra gyakorolt számottevő kedvezőtlen hatások nélkül, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv szerinti követelményeknek megfelelően a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérését támogatva.
	Az invazív idegen fajok elleni küzdelem	5. cél – 2020-ig meg kell határozni és rangsorolni kell az invazív idegen fajokat és útvonalait, meg kell fékezni vagy fel kell számolni a kiemelt fajokat, és újabb invazív idegen fajok betelepülésének és meghonosodásának megakadályozása érdekében szabályozni kell az útvonalakat.
Az ökoszisztéma-szolgáltatások megvalósítható mértékben történő helyreállítása	Az ökoszisztémák és az általuk biztosított szolgáltatások fenntartása és helyreállítása	2. cél – A „zöld” infrastruktúra létrehozása és a romlásnak indult ökoszisztémák legalább 15%-ának helyreállítása révén 2020-ra maradjanak fenn és javuljanak az ökoszisztémák és a szolgáltatásaik.
A biológiai sokféleség globális csökkenésének megfordításához való uniós hozzájárulás növelése	Hozzájárulás a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez	6. cél – Az Unió 2020-ig fokozottabban járuljon hozzá a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez.

1. táblázat: Általános és konkrét célkitűzések, valamint operatív célok

¹ A SEC(2006) 748 számú dokumentumban meghatározottak szerint.

² Az Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy 2015-ig elérje a 2002-ben tartott Fenntartható Fejlődési Világtalálkozón meghatározott MSY-szinteket és a Biológiai Sokféleség Egyezményt aláíró felek 10. konferenciáján elfogadott új, 2020-ra vonatkozó halászati célt.

4. INTÉZKEDÉSEK ÉS AZ AZOKKAL ÖSSZEFÜGGŐ HATÁSOK

A hatásvizsgálat az egyes célok esetében a megvalósításukhoz szükséges kiegészítő intézkedések összefüggő sorozatát javasolja. Ezen intézkedések lehetséges hatásait környezeti, gazdasági és társadalmi kritériumokkal összevetve elemzi, és adott esetben intézkedéstípusonként tesz különbséget.

Mivel számos intézkedés alaposabb kidolgozására és elemzésére a folyamatban lévő egyéb szakpolitikai javaslatok összefüggésében elvégzendő hatásvizsgálatok keretében kerül sor, a hatások vizsgálata elsősorban minőségi szempontból történik (2. táblázat). A hatásvizsgálat lehetőleg feltünteti az összesített mennyiségi hatások nagyságrendjét, és szemléltetési céllal példákat is megad, amelyek általában projektszintű konkrét esetekre vonatkoznak. A hatások Unión belüli megoszlását és – adott esetben – a várható nemzetközi hatásokat is értékeli.

		Környezeti	Gazdasági	Társadalmi
1. cél	+	Nagyobb biológiai sokféleség és több ökoszisztéma-szolgáltatás a Natura 2000 területekről, jobb alkalmazkodás olyan stresszorokhoz, mint amilyen az éghajlatváltozás. Szinergiák a vízkeretirányelvvel és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel.	Több előny az ökoszisztéma-szolgáltatásokból. Korlátozott üzleti lehetőségek a Natura 2000 hálózatban.	Középtávon jobb foglalkoztatás a vidéki térségekben.
	-		Az összes igazgatási költség részaránya évi 5,8 milliárd EUR.	Rövid távon munkahelyek szűnhetnek meg az erőforrásokhoz való korlátozott hozzáférés miatt.
2. cél	+	Az ökoszisztémák és szolgáltatások – például tiszta levegő és víz, szén-dioxid-tárolás és a természeti katasztrófák elleni védekezés – fenntartása és javítása. Az ökoszisztémák jobb alkalmazkodóképessége és az éghajlatváltozással szembeni alacsonyabb mértékű veszélyeztetettség. Szinergiák a vízkeretirányelvvel és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel.	Több előny az ökoszisztéma-szolgáltatásokból. Nincsenek az előnyökre vonatkozó, összesített becslések, de projektek bizonyítják, hogy a költség-haszon mutató 3–75 érték között van. Új beruházási lehetőségek a vállalkozások számára, valamint innovációs potenciál. Az éghajlatváltozás mérsékléséhez kapcsolódó előnyök.	Összetett társadalmi előnyök a városi és a vidéki térségekben egyaránt, például az egészségre és az életminőségre gyakorolt pozitív hatások, esztétikai és pszichológiai haszon, a természeti katasztrófáknak való mérsékelt kitétség, új munkahelyek a helyreállítás és a megőrzés területén.
	-		Évente hétmilliárdos nagyságrendű költség, de a „zöld” infrastruktúrára irányuló beruházások költségei kiválthatják a költségesebb „szürke” infrastruktúrára irányuló beruházások költségeit.	
3. cél	+	A mezőgazdasági és erdei ökoszisztémák és szolgáltatásaik fenntartása és javítása, ideértve a szén-dioxid-megkötést, az erózió megelőzést, a szennyezés elleni védekezést és a víztisztítást. Szinergiák a vízkeretirányelvvel.	Új lehetőségek teremtése az agrárágazat diverzifikálására; a gazdálkodók jövedelmének növelése a Natura 2000 és a jelentős természeti értéket képviselő területeken; az erdészeti ágazat jobb versenyképessége és diverzifikálódása.	Hozzájárulás a vidékfejlesztéshez a kedvezőtlen helyzetű térségekben; új munkahelyek.

	-		Az 1. és a 2. pillérhez tartozó intézkedések alapján nyújtott finanszírozás költségei, amelyek részben hozzájárulnak a Natura 2000 és a jelentős természeti értéket képviselő területek fenntartásának költségeihez. Valószínűleg inkább a kiadási prioritások változnak, mint a nettó költségek. Az erdőgazdálkodási tervek igazgatási költségeit jelentős mértékben ellensúlyozzák a vidékfejlesztési kifizetések.	
4. cél	+	Több és fenntarthatóbb szintű halpopulációk, a tengeri ökoszisztémák és szolgáltatások fenntartása és javítása. Szinergiák a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel.	Hosszú távon pozitív hatás a halászatból származó jövedelmekre. A közkiadások nagyobb hatékonysága.	A foglalkoztatásra gyakorolt kedvezőtlen hatás megakadályozása halállomány-pusztulás esetén.
	-		Rövid távon kedvezőtlen hatás a halászatból származó jövedelmekre. Magasabb igazgatási költségek az ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében.	A halászati ágazatban a flottaleépítés rövid távú szociális kihatása.
5. cél	+	Az invazív idegen fajok kevesebb nyomást gyakorolnak a fajokra és az élőhelyekre. Erős szinergiahatások más célokkal, például az ökoszisztémák helyreállításával.	Kevesebb gazdasági kár. Hozzávetőleges becslések szerint az elkerült károk révén évente 1–9 milliárd EUR haszon keletkezhet.	Kevesebb káros hatás az emberi egészségre; elkerült kedvezőtlen foglalkoztatási következmények, jobb kulturális szolgáltatások és szabadidős tevékenységek.
	-		Évente 40–190 millió EUR.	
6. cél	+	Fokozott globális biológiai sokféleség. Javuló ökoszisztéma-szolgáltatások különösen a fejlődő országokban, például szén-dioxid-tárolás, vízellátás, -tisztítás és -megtartás. Némi javulás az Unióban is.	Gazdasági hasznon származik a biológiai sokféleségből és az ökoszisztéma-szolgáltatásokból (a fejlődő országokban pl. mérséklődő éghajlati hatások, javuló természetlakók a jobb beporzás révén). A genetikai sokféleség területén jelentkező előnyök az Unióban és a fejlődő országokban (kozmetikumok és gyógyszerek). A hozzáférés és az előnyök megosztásáról szóló jegyzőkönyv jogbiztonságot nyújt az erőforrásokhoz való hozzáférésről az uniós vállalkozásoknak.	Enyhül a szegénység. A természeti katasztrófák társadalmi hatásainak mérséklődött kockázata. Egészségügyi előnyök. Az őslakos közösségek jobb megélhetése a hagyományos ismeretek biztosította előnyök megosztása révén.
	-		A globális biológiai sokféleség finanszírozásához való uniós hozzájárulás növelése 2020-ig; a hozzáférés és az előnyök megosztásáról szóló jegyzőkönyv költsége az Unió ipara számára.	

2. táblázat: A célok megvalósításához kapcsolódó kulcsfontosságú költségek és hasznok

A jelentés felülvizsgálja az egyes célokhoz tartozó intézkedések fontossági sorrendjét. A 2. és az 5. cél ösztönzőleg hat a szakpolitikai fellépéshez olyan területeken, amelyek jelenleg nem részei a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós szakpolitikai keretrendszernek, és

amelyekben kiváló lehetőségek rejlenek jelentős és hamar jelentkező eredmények felmutatásához. Mindemellett a biológiai sokféleségre vonatkozó célok jobb megvalósítása és az egyes ágazatokba való beillesztése szintén kulcsfontosságú az átfogó célkitűzések teljesítéséhez.

5. FINANSZÍROZÁS ÉS IRÁNYÍTÁS

Mivel a forráshiány volt az egyik kulcstényezője annak, hogy a 2010-ig kitűzött uniós cél nem valósult meg, fontos lesz elegendő és hatékony finanszírozást biztosítani a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő stratégia végrehajtásához. Míg bizonyos célok esetében a hangsúly inkább a meglévő források hatékonyabb felhasználásán és újraelosztásán van, máshol bővíteni kell a meglévő forrásokat, és új uniós, nemzeti és globális szintű köz- és magánforrásokat kell bevonni és népszerűsíteni.

A jelenlegi programozási időszakban – és a következő többéves pénzügyi keretre irányuló tárgyalások eredményének előrevetítése nélkül – ezt a rendelkezésre álló erőforrások ésszerűsítésével és a különböző finanszírozási források – többek között a mezőgazdaságra és a vidékfejlesztésre, a halászatra, a regionális politikára és az éghajlatváltozásra szánt finanszírozás – járulékos előnyeinek maximalizálásával kellene elérni. A folyamatban lévő szakpolitikai reformok (például a KAP, a KHP és a kohéziós politika reformja) nyújtotta lehetőségeket, az új politikai kezdeményezéseket (például az erőforrás-hatékonyságra irányuló kiemelt kezdeményezést) és a jövőbeli pénzügyi terveket úgy kell kialakítani, hogy hatékonyan hozzájáruljanak a cél és az elképzelés megvalósításához. A biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések beépítését a Bizottság által jelenleg mérlegelt közös stratégiai keret részeként kell vizsgálni, hogy a vidékfejlesztési, regionális, szociális és halászati politika keretébe tartozó öt finanszírozási eszközből juttatott források fontossági sorrendjét meg lehessen határozni.

Valamennyi szinten szükség lesz innovatív finanszírozási mechanizmusokra is a köz- és a magánforrásokból származó finanszírozás mozgósításához. Uniós és nemzeti szinten a káros tevékenységekre adott támogatásoknak a 2020-ig teljesítendő stratégiával és a Biológiai Sokféleség Egyezmény globális céljával összehangolt reformja kínálhat lehetőségeket. Uniós szinten folytatódik az ökoszisztéma-szolgáltatásokhoz kapcsolódó kifizetések mozgósítása, a mezőgazdasági, az erdei és a tengeri ökoszisztémákból származó magán- és közjavak ellentételezése érdekében. Ösztönzőket is kell biztosítani a „zöld” infrastruktúrára irányuló projektekre szánt kezdeti beruházások támogatása, valamint az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása érdekében, például célzottabb uniós finanszírozás, valamint a köz- és magánszféra közötti partnerségek révén. A biológiai sokféleség ellensúlyozó tényezőiben rejlő lehetőségeket a biológiai sokféleség összességében vett csökkenésének elkerülését célzó eshetőségként fogják tanulmányozni.

Az Unió és a Biológiai Sokféleség Egyezmény közös céljait szubnacionális, nemzeti és uniós szintű fellépés ötvözésével kell megvalósítani. Ehhez a végrehajtásban részt vevő valamennyi fél között közvetlen koordinációra lesz szükség. A hatásvizsgálat egy közös végrehajtási keretet javasol, amelynél az egyes tagállamok beépítenék az uniós célokat a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiájukba és cselekvési tervükbe, és szükség esetén ezeket nemzeti célokkal is kiegészítenék, az egyezményt aláíró felek 10. konferenciáján elfogadott globális célokat is figyelembe véve. A helyi és a regionális hatóságok, a magánszektor és a civil társadalom is fontos szerephez jutna, ezért a stratégia végrehajtásában való részvételüket valamennyi szinten népszerűsíteni kell és elő kell segíteni.

6. NYOMON KÖVETÉS, FELÜLVIZSGÁLAT, KOMMUNIKÁCIÓ ÉS A TOVÁBBI TEENDŐK

A Bizottság – az EU 2010-es biodiverzitási állapotfelmérése, valamint egy közös megegyezésen alapuló, racionalizált mutatókészlet alapján – más partnerekkel együtt 2012-ig logikus keretrendszerrel dolgoz ki a tendenciák nyomon követésére, valamint az intézkedések és a célok tekintetében megvalósított előrelépés következetes értékelésére. Azt is megvizsgálják, hogyan alakíthatók ki szinergiák és jobb összhang a meglévő kezdeményezésekkel. A Bizottság az ismeretbeli hiányosságok pótlását is folytatja, különösen a biológiai sokféleség, az ökoszisztémák és a szolgáltatásaik közötti kapcsolatok vonatkozásában. Az Unió a tudománypolitikai párbeszéd megerősítése érdekében globális szinten támogatja a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) létrehozására irányuló törekvéseket.

A Bizottság a tagállamokkal egyeztetve összehangolt jelentéstételi rendszert hoz létre, amelyet a lehetőségekhez mérten a Biológiai Sokféleség Egyezmény szerinti felülvizsgálati és jelentéstételi kötelezettségekhez igazít. Ezenfelül megpróbálja jobban megértetni a nyilvánossággal a biológiai sokféleség jelentőségét, valamint az egyes érdekelt felek által a biológiai sokféleség megőrzésében és fenntartható hasznosításában betöltött szerepet.

A fent kiemelt prioritások, valamint a bemutatott célok és intézkedések alapján a Bizottság konkrét javaslatokat és kezdeményezéseket terjeszt elő a stratégia különböző elemeinek eredményessége érdekében, többek között 2012-ig a „zöld” infrastruktúráról szóló kezdeményezést, 2012-ben pedig az invazív idegen fajokra vonatkozó stratégiát, valamint a hozzáférésről és az előnyök megosztásáról szóló jegyzőkönyv végrehajtására vonatkozó jogalkotási javaslatot. Ezeket adott esetben hatásvizsgálatok kísérik. A jelenlegi szakpolitikai reformfolyamatok – köztük a KAP, a KHP és a kohéziós politika reformja – időszerű lehetőségeket kínálnak a szinergiák javítására, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célokkal és intézkedésekkel való összhang maximalizálására.

A stratégia félidős értékelése legkésőbb 2014 elején, a végső értékelése pedig 2020-ban lezárul. A Bizottság új információk alapján adott esetben felülvizsgálhatja a célokat, emellett lényegi nemzeti, uniós és globális szintű fejleményeket és a kialakuló prioritásokat tükröző egyéb és kiegészítő lépéseket vehet fontolóra.